

РЕШЕНИЕ

№ 22966

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Маргарита Немска**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6897** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „А1 България“ ЕАД, подадена чрез юрисконсулт Г. Х. , срещу Решение № 2695/06.06.2024 г., постановено по НАХД № 3704/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 132 състав, с което е потвърдено издаденото от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. Наказателно постановление № 004456//12.12.2023 г., с което на касатора на основание 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на б8г, ал .1 от с.з.

В жалбата се поддържа становище за неправилност на обжалвания съдебен акт, поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения, както и поради явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че нарушението е маловажно.

В съдебно заседание дружеството е представлявано от юрк. Ш., която поддържа жалбата и моли за отмяна на първоинстанционното решение Изтъква, че в договора с абоната изрично било посочено, че тарифния план е от април 2022 г., което означавало, че не е приложен средно годишният индекс за предходната година. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не е представляван. Депозиран е отговор на касационната жалба, с който е изложено становище за нейната неоснователност. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шести касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 16.01.2023 г. НСИ обявил средногодишния индекс на потребителските цени за 2022 г.

На 19.01.2023 г. между касатора „А1 България“ ЕАД и Л. Х. В. е сключен договор №[ЕИК] за мобилни услуги по план unlimited special plus 21 за срок от две години с месечна абонаментна такса в размер на 20.99 лева с ДДС /промоционална цена за срока на договора/. След изтичане на този срок дължимата месечна такса щяла да бъде 21.98 лева.

В т. 8 от договора било посочено, че дружеството има право да индексира месечната абонаментна такса веднъж годишно, но не по-рано от три месеца от влизане в сила на договора с обявления от НСИ средногодишен индекс на потребителските цени за предходната година, ако същият е равен или по-голям от 1 %. През януари 2023 г. „А1 България ЕАД публикувало на интернет страницата си информация за планирана индексация на месечните такси.

През май 2023 г. дружеството индексирало месечната такса на база средногодишния индекс на потребителските цени за предходната година /15,3 %/, обявен от НСИ. Потребителят подал жалба до КЗП на 26.05.2023г., въз основа на която е извършена проверка, като били изискани документи и обяснение от дружеството. От проверяващите е прието, че тъй като индексът е бил публикуван от НСИ на 16.01.2023 г., а договорът е бил сключен на 19.01.2023 г. и дружеството е могло да сключи същия с индексирани цени, а не тепърва да индексира същите. Прието е, че дори да следва клаузата за индексирание да се приложи, то това е трябвало да стане ако потребителят поне една година е ползвал услугата. Преценено е, че информацията в договора и сайта на оператора създавала впечатление, че таксата вече е била индексирана и, че същата ще е в размера, посочен в договора поне до края на годината.

Прието е, че дружеството не е предоставило своевременно и по подходящ начин информация, че таксата не е индексирана и ще бъде индексирана, с което е намалило способността на потребителя да вземе информирано решение. По този начин дружеството прилага нелоялна търговска практика, която противоречи на изискванията за добросъвестност и компетентност и променя или може да промени съществено икономическото поведение на средния потребител. Прието е, че дружеството е извършило нарушение на чл. 68г, ал. 3ЗП и на 07.11.2023 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 004456.

Въз основа на акта е издадено и процесното наказателно постановление.

За да потвърди наказателното постановление съставът на районния съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати

съществени процесуални нарушения, същите са в предвидената от закона форма и съдържат всички необходими реквизити съгласно чл. 42 и 57 ЗАНН.

На следващо място съдът е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни за това лица.

Изложени са мотиви, съгласно които нарушението е описано ясно и точно с всички съставомерни елементи, като е налице съответствие между описанието на нарушението и правната му квалификация. Мотивирано са отхвърлени направените в сезиращата съда жалба и като не е открил основания за отмяната на НП, СРС го е потвърдил.

Решението е правилно.

С разпоредбата на чл. 68в ЗЗП е въведена забрана за нелоялните търговски практики. Дефинитивната разпоредба на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП предвижда, че търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по отношение наличието на нелоялна практика, която обуславя налагането на имуществената санкция по чл. 210а ЗЗП.

След като средногодишният индекс на потребителските цени за 2022 г. е бил известен към момента на сключване на договора (обявен е на 16.01.2023 г., а договърът е от 19.01.2023 г.) дружеството е следвало по подходящ начин да уведоми потребителя, че месечната му абонаментна такса ще бъде индексирана. Дори индексирването на цената да не е било технически възможно към момента на сключване на договора, дружеството е било наясно със средногодишния индекс на потребителските цени и е знаело, че такова индексирване предстои.

Настоящият състав не намира основание да сподели доводите на касатора, че абонаментният план е бил от април 2022 г., което означавало, че цената му не е индексирвана. Наименованието на абонаментния план не е задължително да отразява извършените индексации или предстоящите такива. Това, че този план е от портфолиото на дружеството за април 2022 г., само по себе си не индикира по разбираем за потребителя начин дали подобна индексация на цената на плана е извършена. Отделно от това, самият план включва набор от определени услуги, предоставяни в съвкупност. Цената на този план не е обусловена от наименованието му. Решението за сключване на договор потребителят прави въз основа на предлаганите услуги, включени в конкретен план, за определена цена. Ето защо, правилно е прието от СРС, че неточното поднесената информация променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, тъй като цената е един от основните фактори при вземане на търговско решение.

Освен това, в договора – чл. 8 е посочено, че А1 България има право да променя М. веднъж годишно, но не по рано от 3 месеца от датата на влизане в сила на договора, като я индексира с обявения от НСИ средногодишен индекс на потребителските цени за предходната година; а индексираната М. е основа за извършване на индексация през следващата година, което създава впечатление, че след сключване на договора през календарната 2023 г. индексация би била извършена през 2024 г.

В действителност се получава ситуация, при която дружеството касатор е било запознато със средногодишния индекс на потребителските цени, и е знаело, че предстои индексирание на М. на новоподписания договор, но не е съобщило тази информация на потребителя. Последният не е информиран и надлежно, дали неговата М. подлежи на индексация или такава е извършена при подписването на договора.

Публикуваната от А1 информация относно индексацията също не дава основание за различно тълкуване на фактите. Същата е обща и не съдържа информация за конкретния потребител, който не знае дали тази индексация ще засегне и него.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на Комисията за защита на потребителите следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Така мотивиран, Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2695/06.06.2024 г., постановено по НАХД № 3704/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 132 състав.

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД да заплати по сметка на Комисията за защита на потребителите сума в размер на 80.00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.